ସମର୍ପଣ ଭାବ

ଦିନେ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଭ୍ରମଣରେ ବାହାରିଲେ । ବାଟରେ ଦେଖିଲେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣ କାମ ଚାଲିଛି । ଜଣେ ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପାଖକ୍ ଡାକି ପଚାରିଲେ, ଭାଇ! ଏଠାରେ ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ? କାରିଗର ଜଣକ କହିଲା, ସ୍ୱାମୀଜୀ! ଦିନଯାକ ଖଟୁଛୁ । ଅବଶ୍ୟ ଟଙ୍କା ମିଳୁଛି, ହେଲେ ପରିଶ୍ରମ ତୁଳନାରେ କିଛି ନୁହେଁ । ସ୍ୱାମୀଜୀ ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ । ବାଟରେ ଆଉ ଜଣେ କାରିଗରକୁ ଦେଖି ପଚାରିଲେ, ଭାଇ! କେତେ ଦିନ ହେଲା ଏଠି କାମ କରଛ ? କାରିଗରଟି କହିଲା, ମନ୍ଦିରର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରୟ ହେବା ଦିନରୁ କାମ କରୁଛି । ଖଟି ଖାଇବା ତ ଆମ ଭାଗ୍ୟରେ ଅଛି । ସ୍ୱାମୀଜୀ ତାକୁ କିଛି ପରାମର୍ଶ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ । ବାଟରେ ଆଉ ଜଣେ କାରିଗରକୁ ଦେଖି ପଚାରିଲେ, ଶ୍ରମିକ ଭାଇ! ଏ କାମ ତୁମକୁ କେମିତି ଲାଗୁଛି ? କାରିଗରଟି କହିଲା, ପୁଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିବାରୁ ମୁଁ ବହତ ଖସି । ଯାହା ଟଙ୍କା ମିଲ୍ଛି ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସନ୍ତଷ୍ଟ । ସ୍ୱାମୀଜୀ ତାକ୍ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ଚାଲିଗଲେ । ସ୍ୱାମୀଜୀ ଫେରିବା ବାଟରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଶୁଣିଲ ତ, ତିନିଜଣ କାରିଗରଙ୍କ ମତ ଭିନୁଭିନ୍ନ । ପ୍ରଥମ ଶ୍ରମିକ ପେଟ ପାଇଁ ଖଟୁଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ କାରିଗର ନିଜ ଭାଗ୍ୟକୁ ଆଦରି ଖଟୁଛି । କିନ୍କୁ ତୃତୀୟ କାରିଗର ସମର୍ପଣଭାବ ନେଇ କାମ କରୁଥିବାରୁ ନିଜ ଜୀବନରେ ସନ୍କୃଷ୍ଟ । ଅତଏବ ସମର୍ପଣର ଭାବ ନେଇ ସର୍ବଦ। କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ଜୀବନରେ ସନ୍କୃଷ୍ଟ ରହିବା ଉଚିତ ।

